

Sygn. akt I C 587/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 stycznia 2016 r. w G. sprawy z powództwa E. K. przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki E. K. kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 7 września 2012 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki E. K. kwotę 914,51 zł (dziewięćset czternaście złotych pięćdziesiąt jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni z roszczenia zasądzzonego w punkcie I. sentencji niniejszego wyroku kwotę 311,11 zł (trzysta jednaście złotych jednaście groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 603,92 zł (sześćset trzy złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 587/14

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 21 października 2011 r. w G. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do potrącenia na przejściu dla pieszych pieszej E. K. przez pojazd P. nr rej. (...). Winę za spowodowanie wypadku ponosił kierującym w/w pojazdem, który był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) z siedzibą w W.. Sprawca wypadku (M. Z.) został prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23 lutego 2012 r. (sygn. akt II K 61/12).

Okoliczności bezsporne

W wyniku wypadku E. K. doznała mnogich obrażeń ciała (wstrząśnienie mózgu, stłuczenie głowy, złamanie nosa, rany tłuczone wargi górnej i nasady nosa, złamanie szyjki kości ramiennej lewej z przemieszczeniem odłamów). Obecnie nos bez zniekształceń, w obrębie nasady nosa blizna, blizna wargi górnej. W ramach ruchomości kończyny górnej lewej – obecnie deficyt po 10° pełnego czynnego ruchu rotacji wewnętrznej i zewnętrznej. Ruchomość bierna w stawie w szerszym zakresie. W odniesieniu do leczenia złamania kości ramiennej (operacyjnie) wystąpiły powikłania w postaci zakrzepicy żył głębokich kończyny dolnej lewej. Największy poziom cierpienia pokrzywdzonej wynikał z doznanych złamań i wystąpienia wczesnego powikłania (zakrzepica). Zmniejszenie dolegliwości nastąpiło po unieruchomieniu kończyny. Ponowne zwiększenie – po repozycji i zespoleniu złamania. Jednak były one niwelowane

lekami przeciwbólowymi. Z. jako powikłanie – jakkolwiek zdarza się u kilku procent przypadków – jest naturalnie wpisana w różnego rodzaju ryzyka u chorych po urazach. Obecnie powódka 1-2 razy w roku przechodzi profesjonalne zabiegi rehabilitacyjne. Stwierdzone obecnie ograniczenie ruchomości barku należy uznać za trwałe.

Dowód: opinia biegłego dr K. K., k. 134-141, 164-165

Dotychczas ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanej 20.000 zł

Okoliczność bezsporna

Ocena dowodów

Opinia biegłego dr K. K. – wraz z pisemnym uzupełnieniem – jest zdaniem Sądu pełna, jasna i wewnętrznie niesprzeczna. Uwzględnia ona należycie zgromadzoną w aktach dokumentację lekarską obrazującą przebieg leczenia i rehabilitacji, należycie i przejrzyście opisuje także skalę cierpień powódki.

Opinia biegłego M. T. nie mogła stanowić podstawy ustaleń faktycznych, gdyż biegła dochodziła do rozpoznań, która nawet dla laika muszą budzić wątpliwości. Bez szczegółowych wyników badań diagnostycznych psychiatra nie może wiarygodnie zdiagnozować encefalopatii pourazowej. Do tego konieczne są badania obrazowe mózgowia. Powyższe jednoznacznie sugeruje wątpliwą metodykę diagnostyki biegłej psychiatry M. T.. Dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii innego psychiatry, lecz poszkodowana z uwagi na pobyt za granicami kraju nie stawiała się, co uniemożliwiało przeprowadzenie tego dowodu. Strona powodowa musi ponieść tego konsekwencje w postaci negatywnych skutków procesowych, albowiem w procedurze cywilnej nie ma podstaw prawnych do zawieszania postępowania z uwagi na niepoddanie się strony badaniu przez biegłego. Jej pobyt za granicą uniemożliwił także przesłuchanie powódki na rozprawie. Innymi słowy, Sąd nie mógł brać pod uwagę przy wyrokowaniu aspektu „psychiatrycznego” rozpoznawanej sprawy, gdyż powódka swoim zachowaniem uniemożliwiła przeprowadzenie odpowiedniego w tym zakresie postępowania dowodowego. Proces cywilny nie może się przedłużać dlatego, że strona wyjeżdża za granicę. Co strony w takiej sytuacji mają czynić jest ich prywatną sprawą, przy oczywiście czym różne możliwości istnieją (np. częściowe cofnięcie powództwo bez zrzeczenia roszczenia itp.).

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności pozwanego nie była sporna (por. również art. 11 k.p.c.).

Spór dotyczył wysokości zadośćuczynienia.

Zdaniem Sądu somatyczne aspekty urazów doznanych przez poszkodowaną (ocenione przez biegłego dra K. K.) wskazują na bardzo poważny zakres cierpień powódki oraz częściowe trwałe ograniczenie ruchomości złamanej kończyny górnej. W aspekcie związanych z cierpieniami psychicznymi można jedynie ogólnie przyjąć, że - jak w każdym przypadku doznania złamań – wpływa to negatywnie na samopoczucie pokrzywdzonego. Jak wskazano wyżej, dalsze lub bliższe wnioski są niemożliwe do poczynienia za uwagi na zachowanie powódki w niniejszym procesie.

Powyższe oznacza, że zdaniem Sądu łącznie zadośćuczynienie winno odpowiadać sumie 30.000 zł, co przy uwzględnieniu dotychczas wypłaconej dobrowolnie kwoty (20.000 zł) oznacza, że w wyroku należało zasądzić dalsze 10.000 zł.

W pozostałym zakresie powództwo jest zdaniem Sądu nieudowodnione, z przyczyn szczegółowo opisanych powyższej w „Ocenie dowodów”.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I.** sentencji na mocy art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo jako zawyżone podlegało oddaleniu na mocy art. 361 § 1 k.c. (**punkt II.** sentencji).

Koszty

O kosztach procesu orzeczono jak w **punkcie III.** sentencji na mocy art. 100 k.p.c. Powódka wygrała proces w 66%, pozwany 34%. Koszty powódki to: opłata sądowa od pozwu 750 zł, opłata za czynności adwokackie w stawce minimalnej (2.400 zł, § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie [...]), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). 66% z sumy tych kosztów to 2090,22 zł. Koszty pozwanego to: opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (2.400 zł, § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych [...]), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), wykorzystana część zaliczki (1040,98 zł). 34% z sumy tych kosztów to: 1175,71 zł. Różnica została zasądzona w punkcie III. sentencji.

W **punktach IV. i V.** sentencji orzeczono o nieuiszczonych kosztach sądowych zgodnie z art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tj. zgodnie z proporcją, w jakiej strony przegrały proces.